

skrænket Bevægelsesfriheden og flyttet Skattebyrden fra de store Indkomster over paa de mellemste og de smaa, og man har strøget Formueskatten. Disse Reduktioner i Landstinget beklager jeg i høj Grad, og det er som sagt kun ud fra den Betragtning, at man her fra Københavns egen Side og navnlig fra Socialdemokratiets Ordførers Side erklærer sig tilfreds med Forslaget, som det foreligger, og ud fra dette, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) sluttede med at sige, at der var intet andet at gøre end at tage imod det, at jeg ogsaa efter Omstændighederne kan anbefale at lade Forslaget gaa videre uden Udvalg.

Berntsen: Det vil sikkert være i ærede Medlemmers Erindring, at der i Fjor ved Finanslovens første Behandling fra flere Sider her i Salen fremkom Ønske om at komme til en Revision af de københavnske Skatteforhold, og da jeg erkendte, at de københavnske Skattelove vare forældede, at Københavns Kommune trængte til forøgede Indtægter, og at Fordringen om, at København ikke maatte være et Skattely, var berettiget, fremsatte jeg et Forslag i Fjor, som jeg havde den Glæde og Ære at se vinde Tilslutning i dette høje Ting. Det faldt ikke i min Lod at prøve paa at føre det Forslag, som Tinget med min Tilslutning i Fjor vedtog, op i det andet Ting. Det blev den nuværende højtærede Indenrigsministers Sag at prøve paa, om han kunde gennemføre de Tanker, der laa til Grund for det Forslag, jeg havde den Ære at fremsætte, og som fandt Tilslutning her i Tinget.

Nu se vi Resultatet af de Forhandlinger, den højtærede Indenrigsminister har ført med det andet Ting. Det er jo mager og tarveligt. Jeg maa i det hele taget udtale min store Beklagelse over, at de Resultater, min Efterfølger faar ud af sine Forhandlinger med Landstinget, ere saa tarvelige. Og det mærkeligste er, at den højtærede Indenrigsminister finder sig i det, finder sig taalmodigt i Skæbnen, kommer her ned til os Gang efter Gang og beder os om at nøjes med det noget magre Resultat, han har faaet ud af sine Forhandlinger med det andet Ting. Saaledes saa vi forleden Dag en Sparekasselov, der ikke var nogen Sparekasselov, men blot indeholdt en Anmodning til Rigsdagen om at nedsætte et Udvalg, der skulde se at finde paa at udarbejde en Sparekasselov. Saaledes se vi nu her i Dag et Skattelovforslag for Københavns Kommune,

hvor man har strøget adskillige af de vigtige Bestemmelser, jeg havde foreslaaet, og som dette Ting havde givet sin Tilslutning. Jeg ønskede, at naar Københavns Kommune gik til forøgede Skatter, skulde den forøgede Skattebyrde væsentlig falde paa dem, som have Raad og Evne til at betale, og bringe Lettelse for den store Mellemlasse. Det har man strøget, og det finder den højtærede Indenrigsminister sig ganske roligt i. Han beder os om at glemme, hvad vi tidligere have kæmpet for: lad os tage Resultatet, som det foreligger. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg), som er Medlem af Københavns Kommunalbestyrelse, trøstede os med, at Spørgsmaalet jo altid kan tages op igen. Men have vi først faaet denne Skattereform, tør jeg nok sige, at der vil gaa adskillige Aar, inden vi faa en ny Revision af Københavns Skatteforhold. Jeg havde ønsket, at man ogsaa i København skulde have Formueskat. Det er opgivet. Nu finder man sig i en jævnt progressiv Skala for Indkomstskatten, og derved bliver det. Jeg havde foreslaaet en fornuftig og rimelig Ratebeskatning. Nej, det kan man heller ikke faa gennemført i det andet Ting. Resultatet er da det, som nu her foreligger, at Københavns Kommune vel gennem den nye Lov kan faa forøgede Indtægter — det er det eneste Resultat, der kommer ud deraf —, men Fordelingen af Skattebyrden bliver ikke saadan, som jeg havde ment, den skulde være ogsaa i København.

Nu siger det ærede Medlem fra Stubbe-købing (Keiser-Nielsen): Det er en Trøst for os Radikale, at det gaar saadan, thi nu maa vi da absolut faa Flertal ved Valgene, naar vi have været saa moderate, som vi have været i denne Sag. Det minder mig noget om Molboerne, som mente, at naar man skulde affive Aalen, skulde man drukne den; men den svømmede let og glad omkring efter den Kur og døde ikke deraf. Jeg tror ikke, de Herrer slaa de Moderate ved at være saa moderate, at de langt overgaa de Moderate i Moderation. Thi det er en Kendsgerning, at den højtærede Indenrigsminister er gaaet meget langt til højre for, hvor jeg stod, da jeg stod paa den Plads, hvor han staar. Og endda er han taknemmelig. Det er det rørende ved det, og det stiller Radikalismen i et noget ejendommeligt Lys. I tidligere Tid bebrejdede man os de Indrømmelser, vi gjorde, naar vi kunde faa et Fremskridt. Nu se vi, at de Herrer, naar de komme til Magten,